

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Umění je více nepokoj než jistota:
vždycky je v něm veliká složka touhy.“*

Josef Čapek

Úvodní slovo

Pokud jste měli příležitost alespoň zahlédnout interiér či vnějšek chrámu Sagrada Familia, který minulou neděli posvětil v Barceloně Svatý otec Benedikt XVI., jistě se vám zatajil dech. Jedná se o duchovní stavbu, jaká pravděpodobně nemá ve světě obdoby. Její podoba je určena zřetelnou inspirací „chrámem přírody“ a tvoří nepopsatelný hymnus na krásu Božího stvoření i velikost samého Stvořitele. Jistě není náhodné, že současně s dokončováním této stavby byl zahájen i beatifikační proces jejího stavitele katalánského architekta Antonia Gaudího. Jen oči a srdce světce mohou

přečíst ve světě, v kterém žijeme, tolik zřetelných odkazů k Boží velkoleposti, a jen ruce velkého umělce jsou schopny tyto odkazy nám ostatním zviditelnit.

Přitom si můžeme uvědomit, že pravá víra krásu přírody vidí, ale nezbožšťuje. V tom se křesťané budou vždy lišit od světa, který často (byť nevědomky) uctívá stvoření namísto Tvůrce. Přeji vám radost z našeho společného obdarování vírou, která pomáhá vnímat vše ve správném řádu a nedovolí na cestě k věčnosti ustrnout uprostřed toho, co je pomíjivé.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- **Tradiční ples naší farnosti** se v této sezoně uskuteční v sobotu 5. 2. 2011, stejně jako loni v prostorách Dělnického domu v Židenicích. Narozdíl od minula bude tento ples již sedmnáctý.
- **Mikuláš** navštíví děti z naší farnosti letos poměrně záhy – již ve středu 1. prosince 2010 na konci večerní mše svaté pro děti. Před touto mší svatou odpadne obvyklý program pro nejmenší přede mší svatou. Zveme tedy všechny děti na mši svatou v 17.30 hodin a těšíme se na společnou radost z obdarování.
- Vzhledem k několika dotazům sdělujeme, že **parkoviště vedle kostela** před katastrálním úřadem je zcela v kompetenci zmíněné instituce a farnost vůči němu nemá žádné užívací právo. Není tedy možné se domáhat parkování během bohoslužeb, a pokud se někdo posléze ocitne za spuštěnou závorou, duchovní správa v té věci nedisponuje možností jakékoli intervence.
- **Intence (úmysly ke slavení mše svaté)** na příští kalendářní rok se začnou zapisovat v sakristii od první neděle adventní (28. 11. 2010). Vzhledem k očekávanému zájmu prosíme,

abyste v této záležitosti přicházeli nejlépe vždy až po mši svaté. Před začátkem bohoslužby nebývá dostatek času a především se kněží i ostatní věnují přípravě na slavení Eucharistie.

- **Adventní věnce.** Rády bychom Vás pozvaly k sobotnímu setkání před 1. adventní nedělí k vlastnoruční výrobě adventních věnců. Výroba bude probíhat dne 27. 11. 2010 v prostorách fary na Lidické 6 v čase od 13.00 hod. Prosíme všechny zájemce, aby se v týdnu před touto sobotou zapsali v sakristii na seznam, a to z kapacitních důvodů. Větve budou zajištěny. S sebou si prosím přineste svíčky, bodce, zdobení (mašle, suchá vazba), popřípadě korpus věnce, i když část bude v omezeném množství na faře k dispozici.

Těší se na vás Anička V., Saša Ř. a Vítá M.

- Při mši svaté v 9h dne 21. 11. 2010 na slavnost Ježíše Krista Krále zazní rytmická mše „Jsi s námi, jeden z nás“ (hudba a text D. Machetta) v podání chrámového sboru Jolly Singers.
- **Tradiční zdobení perníčků** se uskuteční v neděli 28. 11. 2010 od 15.00 hodin na faře (Lidická 6). Zveme všechny děti a mládež.
- **Mikulášská besídka** pro starší děti a mládež se bude konat v neděli 5. 12. od 15.00 hodin na Petrinu (Veveří 15), přezůvky s sebou.

• Děkujeme všem, kdo nám přispěli a zakoupili si výrobek na našem jarmarku, jehož výtěžek je určen na provoz dívčího skautského oddílu při naší farnosti. Vybraly jsme 8 373 Kč.

Gabriela Hrr Migotová

• **Předvánoční pěvecké soustředění chrámového sboru Jolly Singers.** Pokud máte zájem se připojit na vánoční zpívání k členům chrámového sboru, přijďte v sobotu 20. 11. 2010 v 9.00 na faru (Lidická 6, 1. patro), kde se uskuteční intenzivní pěvecký nácvik vánočního repertoáru. Konec předpokládáme nejpozději do 18 hod. Občerstvení včetně oběda bude zajištěno (z tohoto důvodu prosíme o „předběžnou přihlášku“ na adresu jollysingers@centrum.cz). Další zkoušky pak následující úterky vždy od 19.00 v sakristii kostela. O Vánocích zpíváme 24. 12. na „půlnoční“ a 25. 12. na „deváté“.

Autogramiáda

P. Petr Vrbacký, knihkupectví Cesta a Karmelitánské nakladatelství vás zvou na autogramiádu knihy

VZHŮRU K VODÁM

v úterý 23. 11. 2010. V 17.30 zazpívá dětská schola od sv. Tomáše. Podepisovat bude autor knihy o. Vrbacký. K této

příležitosti bude na všechny knihy nakladatelství Cesta a knihu „Vzhůru k vodám“ poskytována sleva 10%.

Místo konání: Rašínova 5, 602 00 Brno, tel.: 542 211 621, www.cestabrno.cz

Výroba adventních Jeruzalémů

Dětský začátek adventu

Srdečně zveme všechny děti opět na společné vykročení do adventní doby. Hlavní náplní bude výroba adventních Jeruzalémů, které si děti odnesou domů a mohou je pak rozsvěcovat u modlitby během adventu. Těšit se mohou také na krátký příběh, modlitbu a písničku. Ukončením bude průvod světélek při společném zahájení první adventní mše v 17.30 (Na mši děti mohou, ale nemusejí zůstat). Kdy: sobota 27. listopadu 2010 od 16h. Kde: sakristie kostela Věk: program je již pro děti od 2 let, výtvarně se ale mohou realizovat i školáci. S sebou: doporučujeme oblečení vhodné k výtvarné činnosti

PROČ ADVENTNÍ JERUZALÉM?

„... Adventní kalendáře vzešly ze zvyku, který se jmenoval Jeruzalém. Jeho původ je patrně v oblastech severozápadního Německa. Jeruzalém si dělaly děti samy. Vzaly si pruh pevnějšího papíru, asi tak jako dvě čtvrtky

vedle sebe, a nakreslily na něj siluetu města. V ní zakreslily kostelní věže, domy, brány, atd. Na všech těchto budovách byla nakreslena různě velká a různě tvarovaná okna. Těch bylo právě tolik, kolik dnů měl toho roku advent.

Jeruzalém byl postaven na nějaké místo v pokoji, ne však uprostřed místnosti, protože na svém místě měl stát přes celý advent a dále po celou dobu Vánoc. Navečer byla do středu Jeruzaléma postavena nízká svíčka. Jeruzalém se tak stal vlastně stínidlem a byla-li svíčka v něm jediným světlem, vrhal po stěnách veliký, tajemný stín. Najednou byli všichni v pokoji uvnitř Jeruzaléma, protože je všechny objal jeho stín. Když dítě udělalo někomu radost, prokázalo někomu službu, nebo bylo prostě hodné celý den, smělo si večer otevřít jedny okničky. V Jeruzalémě se otevíralo a tím i rozsvěcovalo jedno okno za druhým a děti se radovaly z toho, že jejich Jeruzalém stále víc zářil.

Celá tato hra se opírala o dvě myšlenky. Jednak navazovala na vize proroků Izaiáše a Barucha, kteří slibují zářivou radost Jeruzaléma, podobně jako ji popisuje také závěr knihy Zjevení sv. Jana. Jednak, a to bylo důležitější, znamenal Jeruzalém odpověď dítěte na výzvu: „Vyjděte vstříc Pánu dobrými skutky.“ Jeruzalém byl obrazem štědrého srdce a čisté duše dítěte. Tak se děti učily být pozornými, laskavými,

pomocnými lidmi. Hodně odlišné od adventních kalendářů dneška, nemyslíte? Z krásného zvyku zbylo jediné, počet okének podle délky adventu ...“

(převzato z knihy P. Piňhy „Adventní čas“)

Klára Kengi Koukalová

Z pera čtenářů

Nejsou marná zklamání
ani touhy které krvácí
a hledání smysl neztrácí
i když vede krajem
bolestivých míst

Takto protříben
pak můžu říct
že v lidských očích
už trošku umím číst

Radovan Voříšek

Z farní charity

Vážení přátelé!

Je už polovina listopadu, čas neúprosně letí, ani se nenadějeme a budou tu Vánoce. Nechceme přerušit v našem kostele zaběhnutou tradici vánočních nadílek – trvá od roku 1993. Obracíme se proto na vás s prosbou

o pomoc a spolupráci. Věříme, že nám opět přinesete domácí vánoční cukroví a ovoce, které pak rozdělíme do vánočních balíčků.

Pokud máte ve svém okolí nebo i jinde nějakou osamocenou a potřebnou duši, které by přišla vhod naše vánoční nadílka, sdělte nám, prosím, vaše i její jméno s adresou a případně telefonní číslo. Pokud je to možné, budeme rádi, když nám pomůžete vánoční nadílku doručit na příslušnou adresu. Je potřeba, aby dotyčná osoba byla o balíčku předem vámi informována.

Vaše příspěvky můžete nosit do sakristie od soboty 18.12. do pondělí 21.12. vždy před a po mši svaté, nejpozději v úterý 22.12. ráno, kdy se nadílky budou balit a rozvážet.

Budete-li tak štedří jako v minulých letech, tak na přebytky cukroví a ovoce čekají také v denním centru pro bezdomovce na Bratislavské ulici č. 58. Každý rok je to vítaný příspěvek k štědrovečerní večeři, kterou tam s velmi omezenými finančními prostředky připravují pro své klienty.

Spoléháme na vaši pomoc a štedrost a předem jménem obdarovaných moc, moc děkujeme.

Dobrovolníci farní charity

Oldové, středně mladí a postarší

V neděli po mši svaté nás oslovila paní Anička Voříšková s dotazem, zdali se zúčastníme Oldies Party. Rychle jsem zapátral ve svých neznalostech angličtiny (abych se neztrapňoval před mladou ženou) a pochopil jsem, že „party“ bude asi parta nebo sešlost, případně setkání a „old“ bylo lehké, neboť jsem kdysi četl Vinnetoua. Odpověděl jsem tedy, že rádi, a obdrželi jsme pěknou pozvánku na 13. 10. 2010 do Vavříneckého pivovaru. (Ten již neexistuje, ale městská část Řečkovice jej postupně mění na kulturní centrum obce, takže tradice Vavřínecké pouti a dalších aktivit zde má již svoje jméno.)

Moje žena Hanka byla mile překvapena, že já jezevec také někdy vylezu z nory, a pouze se mě taktně zeptala, co tam budu dělat s mojí pajdající nohou.

V pátek třináctého jsme tedy s napjatým očekáváním vešli do klenutých prostor bývalého pivovaru. Mladá plavovláska v puntíkatých šatičkách se stuhou kolem vysokého účesu nás srdečně přivítala. Za ní se vykolébal mohutný vlasatec, jehož hřiva mu jemně kroužila po zádech, a taktéž nás mile vítal. Podle hlasů jsme tušili, že se jedná o manžele Voříškovi, ale díky slábnoucím zrakům jsme si nebyli

zcela jisti. Rozlehlé prostory již byly téměř zaplněny. Uvědomili jsme si, že my zcela zralí (skoro už přezralí), jsme se ocitli v sedmdesátých letech minulého století, což stvrzovala nejen hudba (Beatles, Abba, Boney M, Bee Gees, Vondráčková, Petr Janda, Marta a Tena, . . .), ale i oblečení přítomných. Zatušili jsme, že jako MaxiOldies tam asi nepatříme a chystali jsme se vykouvat. V té chvíli se u nás objevila mladá žena a zvala nás k jejich stolu. Neodolali jsme, a tak jsme se seznámili s Helenou a Petrem, jejich kamarádkou Irenou a později přišli ještě Jenda s Markétou, které jsme trochu znali.

Byl to krásný večer, většina z nich byla aktivními zpěváky Jolly Singers, takže nás znali prostřednictvím našich dětí. Vykládalo se o všem možném, vzpomínalo, tančilo a také jedlo. Dobrotu, které nachystali organizátoři Voříškovi (a ještě někdo?) plus dobré klášterní kvasnicové pivo, podtrhovaly podmaňující atmosféru večera. No a já jsem samozřejmě i se svojí pajdající nohou poskakoval na parketu jako zamlada.

Voříškovi a všichni, kdo se staráte o utužení farního společenství – děkujeme.

Vaši Mirek a Hana Opatřilovi

Nabídka právní poradny

inzerce

Vážení farníci,

máte problém, který je třeba řešit právní cestou či nějakým způsobem s právem souvisí? Máte obavy navštívit advokáta, protože nemáte důvěru k úplně cizímu člověku, nebo se prostě jen bojíte, že na jeho služby vydáte příliš mnoho finančních prostředků? Jako dlouholetý farník od sv. Tomáše si Vám se svolením duchovní správy farnosti dovoluji nabídnout bezplatnou právní poradnu, a to každý první čtvrtek v měsíci mezi 17. – 19. hodinou (počínaje prosincem 2010) v budově farního úřadu na ulici Lidická 6 (kancelář v přízemí). Vaše případné dotazy mohou směřovat výlučně k právnímu řádu České republiky, nejedná se tedy o právní poradenství, které by jakýmkoliv způsobem souviselo s kanonickým právem římskokatolické církve, např. v oblasti zneplatnění manželství apod. Budu se těšit na naše případné setkání a věřím, že pro Váš konkrétní problém nalezneme uspokojivé řešení.

Mgr. Michael Brázda, advokát

(Pozn. duchovního správce farnosti: tato nabídka je soukromou a dobrovolnou iniciativou jednoho z farníků – nejedná se o oficiální službu církve a farnost neposkytuje v této záležitosti žádnou garanci.)

Modlitba SOS

telefonní služba

Někdy se v našem životě, v životě naší rodiny nebo v okolí objeví těžkost, se kterou potřebujeme pomoci. Stojíme pod křížem nebo jej sami neseme. Nedokážeme se modlit. Cítíme potřebu prosit Boha o shovívavost, aby se nad námi smiloval. Toužíme po tom, aby s námi někdo bděl na modlitbách a vytrvale se přimlouval za mne nebo naše blízké.

Modlitba SOS vznikla z této potřeby. Zrodila se v r. 1979 ve Francii, kde funguje nepřetržitě dnem i nocí. U nás v České republice je již 11 let. Modlíme se a adorujeme každé pondělí od 19 do 21 hodin za prosby sdělené na telefonní číslo 545 243 952. Tato služba je zcela diskrétní. Nevyptáváme se, neradíme. Vaše prosby pouze přednášíme Ježíši, kterého adorujeme s důvěrou, že je vyslyší. Klaníme se Otci, prosíme o vedení Duchem svatým. Máme pozitivní zkušenost, že Bůh slyší a pomáhá a že ví o každé bolesti těchto lidí.

Naším přáním je: „Ať se Hospodin oslaví a ať vidíme vaši radost.“

Tuto službu, jako jednu z mnoha dalších nabídek, nabízejí členové komunity Emmanuel (více informací na <http://www.emmanuel.cz>).

Za službu SOS, Mirek Lstibůrek

Slovo nemocným

„Pomoc mi přichází od Hospodina, On učinil nebe i zemi.“

Žalm 121,2

Je mnoho druhů bolestí, které lidé prožívají a se kterými se musí vyrovnat, protože nemají možnost se jim vyhnout. Na řešení tělesných bolestí bylo vyvinuto mnoho léků, které tlumí bolesti tak, že jsou snesitelné, i když se projevují různé přidružené negativní účinky. Je to veliký pokrok a je to prospěšné pro mnoho lidí.

Existují však i psychické bolesti, které lidi trápí, vyčerpávají je a ztěžují jim život. Zdrojem těchto potíží jsou lidé, kteří je druhým způsobují svým vztahem k nim a způsobem jednání, ve kterém chybí láska. Mnoha lidem, zvláště starým, nestačí, že jsou hmotně zajištěni, že mají jídlo, místo k bydlení, kde je teplo a čisto. Tito lidé touží po tom, aby k nim ostatní měli kladný vztah, aby si byli vědomi, že to, co pro ně druzí dělají, nekonají z nutnosti, ale že je to výraz a projev jejich lásky, že těm druhým na nich záleží a že nečekají ocenění každého pohybu, který udělají. Starý nebo nemocný člověk je nejen velmi citlivý, ale také velmi vnímavý, a proto je snadné ho zranit neuváženým slovem. Starý či nemocný člověk se už neumí bránit a reagovat tak, jak toho byl schopen dřív, uvědomí

si, jak mohl odpovědět a projevit se, až za chvíli, kdy přemýšlí a ve vzpomínkách se vrací k tomu, co bylo. Většinou má dost času, a proto všechno probírá stále znovu a hledá chyby na sobě i na druhých. Je to většinou spojeno s bolestí a se zklamáním a uvědomováním si zklíčující a bezvýhodné situace.

Všichni, kteří žijí ve společenství se starými a nemocnými lidmi, si mají být vědomi toho, že tito lidé v důsledku všeho, co prožili a co prožívají, neumí často jednat jinak, i když by chtěli, protože se projeví nějaká jejich negativní vlastnost, která je trápila celý život a které se jim nepodařilo se zbavit, i když měli dobrou vůli. Může se u nich projevat stárí se svými průvodními jevy, může to být neuvědomělý strach z nejisté budoucnosti, obavy z bezmoci, ze zhoršení nemoci. Vlivů, které tyto lidi ovlivňují, je mnoho. Tyto vztahy hodně zlepší, když si ti, jež jsou doma v dobré kondici, uvědomí, kolik dobra do jejich života přinesli ti, kteří jsou na ně dnes odkázáni, za co všechno jim vděčí, kolik mají dobrých vlastností, které společný život ovlivňují. Je nutné chtít vědět to, co je pozitivní, a ocenit to, a nehledat jen to, co je negativní a co se projevuje až v této době.

Každý si musí být vědom toho, že lidský život rychle ubíhá a že se schopnosti každého člověka zhoršují a nikdo neví, v jakém stavu bude za nějakou dobu on sám a jakou pomoc

bude potřebovat. Většinou se člověk setká s tím, jak sám jednal, ze strany druhých lidí, nejčastěji těch nejbližších, od kterých to nečekal.

Když budeme mít dobrou vůli jednat se všemi lidmi správně a s láskou, budeme plnit přikázání lásky k bližnímu a víme, že je to druhé nejdůležitější přikázání, které bude rozhodující při hodnocení našeho života na věčnosti. Sílu k dokonalému plnění tohoto přikázání dostaneme v dostatečném množství vždy, když o ni budeme prosit.

o. J. Šik

Podzimky 2010

aneb pirátské dobrodružství

Severky, YMCA T. S., o.s.

Uf, uf... z posledních sil dobíhám na Hlavní nádraží. Na zádech mám gemmu těžkou jako slon a už vidím hlouček skautek postávajících na místě. Heuréká, škola skončila, jsou podzimní prázdniny a my jedeme se skautem okusit nová dobrodružství. Začínají PODZIMKY ☺

O pár hodin později jsme již na faře, kde je teplota skoro stejná jako ta venku. To nás ovšem ale vůbec nezastaví. Za chvíli jsou zavoláni opraváři a všechno je dáno do pořádku.

Poté následuje zabydlování, a jakmile je po obědě, ve světluškovském pokoji se odehraje dramatická scénka, která nás všechny vtáhne do děje. Objevujeme se ve vlnách moře na pirátské lodi a každá skupinka se stává pirátem, který bude později usilovat o ruku spanilé pirátky „Šílené Mary“.

Po celé tři dny se urputně a nepřetržitě snažíme o to, abychom si získaly její srdce. Dokonce nás během naší dovolené přijede navštívit kapitán všech pirátů a jeho pirátští důstojníci.

Poslední noc však je rozhodující. Všechny skupinky se za setmění vydávají na pevninu a na ostrově jménem Heřmanov sháníme ten nejvhodnější dar pro naši spanilou pirátku – to jest opatřit ten nejkrásnější šperk na světě.

Rozhodování je však velice těžké, jelikož všechny šperky jsou nádherné. Nakonec každá skupinka vybere a po deváte hodině večer jsme již opět všichni na faře. Samozřejmě je jasné, že Šílená Mary si nás nemůže vzít všechny, a proto aby nic neskončilo špatně, si každý pirát vzal jinou nevěstu. Ačkoliv Mary chtěla rudé korále, my donesly modré a oženily se s její sestrou.

No a jak už to na svatbách bývá, tak nechybělo ani hodování. Na stolech se točily jen samé dobroty a pití (samozřejmě že žádný rum!) teklo proudem. Druhého dne jsme vycídily faru a vydaly se za svými rodiči, kteří po svých malých pirátech už ronili krokodýlí slzy. ☺

Verča Delira Zukalová

fotoarchiv: Čmelda

Kdo přijme jedno takové dítě . . .

Rodiny, které mají srdce plné lásky a dokážou ji nabídnout i potřebným . . .

Přesně takové rodiny nebo jejich zástupci se sešli v Brně na Bigy v rámci Visegrádské konference pěstounské péče. Program naplněný především předáváním zkušeností a možnostmi další spolupráce přes hranice všech zúčastněných zemí probíhal od čtvrtka 28. 10. 2010 do neděle 31. 10. 2010, a to přesně podle úsluví v nejlepším skončit, protože snad všichni zúčastnění by si ještě měli mnoho co říci a bylo by co řešit. Při oficiálním uvítání a zahájení konference byli přítomni také čestní hosté: senátor Stanislav Juránek, Mons. Vojtěch Cikrle, Jiří Altman, člen rady JMK, Daniel Rychnovský, 1. náměstek primátora města Brna (t.č. – pozn. red.), a Chris Gardiner, prezident IFCO.

Celá konference se nesla ve velmi přátelském duchu a byl zde znát skutečně velký zájem o danou problematiku, což je dobrou zvěstí v oblasti péče o děti, které z jakýchkoli důvodů nemohou vyrůstat ve své původní rodině, a je nasnadě, že náhradní rodina jim poskytne potřebný model pro jejich budoucí život a oni nemusí do dospělosti vstupovat nepřipravené a bez potřebných vzorů a zázemí.

Jedním z témat k řešení bylo i přijetí postižených dětí do rodin, protože i sebelepší péče v ústavních zařízeních nemůže většinou nahradit skutečnou rodinu; k této problematice je však ještě zapotřebí vytvořit zázemí pro rodiny, které se rozhodnou pro přijetí postiženého dítěte, aby se důkladně seznámily se vším, co je nezbytné znát. Ostatně pomoc a zázemí jsou věci občas potřebné pro jakoukoliv rodinu a je dobré, má-li se kam obrátit.

Čtyři dny workshopů, přednášek, diskusí, přestávek na kávu, společného tance a nově navázaných přátelství, i přes rozdílnost jazyků, uběhly jako voda. V neděli došlo po mši svaté na hodnocení celého setkání, především se vyzdvihovaly silné stránky jednotlivých zemí v oblasti péče o děti.

Nejlepšího hodnocení dosáhlo Maďarsko, Česká republika uzavírala konec žebříčku – to znamená, že má před sebou ještě mnoho možností ke zdokonalení a právě možného poučení z kladů i případných pochybení svých sousedů. V hodnocení jednotlivých zemí zazněly např. tyto ohlasy:

- Lidé z úřadu nechodí do rodin kontrolovat, ale pomáhat.
- O dítěti nerozhoduje soud, ale úřad a musí rozhodnout rychle – do šedesáti dnů, v zájmu dítěte.
- V Maďarsku jsou i romští pěstouni. Také je u nich v pěstounské péči mnohem víc dětí s vadami.

- Na Slovensku chodí do rodin pomáhat dobrovolníci.
- Malé děti na Slovensku nedávají do kojeneckých ústavů. Jsou zde vyškoleni profesionální rodiče.
- V Česku je velký zápal pro věc a dost lidí, kteří se v tomto hnutí chtějí angažovat.
- V Polsku mají pohotovostní rodiny; v praxi to znamená, že pokud se něco stane v rodině (nemoc apod.), je připravena rodina, která na určitý čas přijme děti k sobě.
- V Polsku staví na silných křesťanských hodnotách.
- Podle výzkumu má Polsko nejvíce pěstounských rodin.

Konečné shrnutí výsledků konference přineslo přání spolupráce, sjednocení společného systému zúčastněných zemí, poskytnutí prostoru k vyjádření mladým lidem, kteří prošli ústavními zařízeními, aby mohli zhodnotit, co je pro ně dobré a co potřebují.

Nutné je také sdílet informace, dělat společný výzkum.

Na závěr děti účastníků konference předvedly mezinárodní divadelní představení a po poděkování organizátorům konference (odměnou jim byl bouřlivý potlesk), opravdu již nezbývalo nic jiného než se rozejít do svých domovů (některé čekala dlouhá cesta). Zajisté se časem v Brně dočkáme další konference a také všeobecného zájmu o příběhy dětí, které nemohou

vyrůstat v rodinném zázemí, aby se dočkaly šťastného pokračování.

Hlavní podíl na celé organizaci konference měl Mgr. Pavel Šmýd, manažer Sdružení pěstounských rodin, jemuž patří velké poděkování.

Jarka Cýrusová

Netopýří příběhy

V jedné krásné venkovské farnosti se jednu krásnou listopadovou neděli měl uskutečnit křest malého miminka. Paní kostelnice chystala vše potřebné ke křtu, zvedla těžké dřevěné víko 600 let staré křtitelnice, vyndala kovovou misku, a užasla. Po křtu požádala všechny přítomné, aby neodcházeli. Zavolala i pana faráře a hned mu řekla: „Máte tu ještě jedno miminko!“ Kněz hned nevěděl, co si o tom má myslet, ale jakmile nahlédl do kamenné křtitelnice, pochopil. Spal v ní totiž docela malinkatý netopýr, přesně takový, aby se protáhl nepatrnou skulinkou pod dřevěným poklopem v místech, kde byla křtitelnice ještě z dávných dob poškozená. „Nezapomeňte mi to netopýří miminko také vyfotit,“ zasmál se kněz a pospíchal sloužit zase na další štaci.

Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Spoj věci, které k sobě patří:

PRO STARŠÍ

Dne 13. listopadu jsme oslavili památku

Dcera krále Přemysla Otakara I. – pečovala o chudáky, o nemocné, zřídila špitál při klášteře klarisek, jehož byla představenou. Založila řád křižovníků s červenou hvězdou, byla rádkyni svému bratru Václavu I. Tato světice se narodila kolem r. 1211 a zemřela 6. března 1282. O její kanonizaci usilovala již Eliška Přemyslovna a poté i Karel IV., ale jejich snaha se neseťkala s úspěchem. Teprve roku 1874 byla nezdolná žena prohlášena za blahoslavenou a 12. listopadu 1989 ji papež Jan Pavel II. svatořečil.

Seřaď zvířata v každém sloupci podle abecedy. Písmena u názvů ti poté dají tajenku.

BOBR	V
HOLUBICE	A
ALBATROS	S
KOZA	É
CHAMELEON	T

LEV	E
KRÁLÍK	A
LABUŤ	N
MORČE	Ž
MYŠ	Y
MOUCHA	K

RYS	E
TYGR	K
OPICE	Č
VELBLOUD	É
SYSEL	S

připravila Klára Špunt Zelinková